

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
ואכתי מיבעי ליה לטמא שאכל בשר קודש לפני זריקה													◊	לד.
טמא שאכל בשר קודש לפני זריקה - ריש לקיש אמר: לוקה	דאמר: [ריש לקיש]												◊	לד.
אינו לוקה	רבי יוחנן:												◊	לד.
ריש לקיש אמר לוקה, בכל קודש לא תגע, לא שנא לפני זריקה ולא שנא לאחר זריקה	[ריש לקיש]													לד.
רבי יוחנן אמר אינו לוקה, כדתני ברדלא: אתיא טומאתו טומאתו, וכי כתב ההוא - לאחר זריקה	[רבי יוחנן, כדתני ברדלא]													לד.
אם כן, לימא קרא בקודש, מאי בכל קודש? ש"מ תרתי.													◊	לד.
טמא שאכל בשר קודש לפני זריקה - ר"ל אמר: לוקה	גופא: [ריש לקיש]												◊	לד.
אינו לוקה.	רבי יוחנן:												◊	לד.
מחלוקת בטומאת הגוף, אבל בטומאת בשר - דברי הכל לוקה, דאמר קרא: (ויקרא ז) והבשר - לרבות עצים ולבונה דלאו בני אכילה נינהו, ואפילו הכי רבינאו קרא.	אביי:												◊	לד.
מחלוקת בטומאת הגוף, אבל בטומאת בשר - דברי הכל אינו לוקה, מאי טעמא? כיון דלא קרינא ביה (ויקרא ז) וטומאתו עליו ונכרתה, לא קרינא ביה (ויקרא ז) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל.	רבא:												◊	לד.
והבשר - לרבות עצים ולבונה	והאמר מר:													לד.
הכא במאי עסקינן - כגון שקדשו בכלי, דנעשה כמי שקרבו כל מתיריו													◊	לד.
כל שיש לו מתירים - משקרבו מתיריו, כל שאין לו מתירין - משקדש בכלי.	דתנן:													לד.
המעלה אברי בהמה טמאה ע"ג המזבח - ריש לקיש אמר: לוקה	איתמר: [ריש לקיש]												◊	לד.
אינו לוקה.	רבי יוחנן:												◊	לד.
ריש לקיש אמר לוקה, טהורה אין, טמאה לא, ולאו הבא מכלל עשה לוקין עליו	[ריש לקיש]												◊	לד.
ורבי יוחנן אמר אין לוקין עליו, לאו הבא מכלל עשה אין לוקין עליו.	[רבי יוחנן]												◊	לד.
(ויקרא יא) אותה תאכלו - ולא בהמה טמאה, ולאו הבא מכלל עשה עשה	מנחם בן ירמיה:												◊	לד.
באברי בהמה טמאה דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בחיה, והכי איתמר:	רבי יעקב רבי ירמיה בר תחליפא, אסברא לך:												◊	לד.
עובר בעשה	רבי יוחנן:												◊	לד.
אינו עובר בולא כלום	ריש לקיש:												◊	לד.
רבי יוחנן אמר עובר בעשה, בהמה אין, חיה לא	[רבי יוחנן]													לד.
ריש לקיש אמר אינו עובר עליו בולא כלום, ההוא למצוה.	[ריש לקיש]													לד.
אילו נאמר (ויקרא א) קרבן לה' בהמה, הייתי אומר: חיה בכלל בהמה, כענין שנאמר: (דברים יד) זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים איל וצבי וגו', תלמוד לומר: (ויקרא א) בקר וצאן, בקר וצאן אמרתי לך ולא חיה, יכול לא יביא ואם הביא כשר, הא למה זה דומה לתלמיד שאמר לו רבו הבא לי חטים והביא לו חטים ושעורים, שאינו כמעביר על דבריו אלא מוסיף על דבריו, וכשר? תלמוד לומר: בקר וצאן, בקר וצאן אמרתי לך ולא חיה, הא למה זה דומה לתלמיד שאמר לו רבו אל תביא לי אלא חטים והביא לו חטים ושעורים, שאינו כמוסיף על דבריו אלא כמעביר על דבריו ופסול	מנחם בן ירמיה:												◊	לד.
תיובתא דריש לקיש תיובתא.														לד:
וכולן שקיבלו כו'.														לד:
פסול מהו שיעשה שירים?	בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן:												◊	לד:
אין עושה שירים אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו, הואיל ומרצה לפיגולו.	אמר ליה: [רבי יוחנן]												◊	לד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
לד:	◇	^																									כוס פסול מהו שיעשה שירים?
לד:	◇	!																									פסול גופיה מאי סבירא לך? אי פסול משוי שירים, כוס פסול נמי משוי שירים אי פסול לא משוי שירים, כוס פסול נמי לא משוי שירים.
לד:	◇	^																									כוס מהו שיעשה את חבירו דחוי או שירים?
לד:	◇	!																									פלוגתא דרבי אלעזר ברבי שמעון ורבנן
לד:	◇	!																									למעלה הוא אומר: (ויקרא ד) את דמו ישפך, למטה הוא אומר: (ויקרא ד) ואת כל דמה ישפך, מנין לחטאת שקיבל דמה בארבעה כוסות ונתן מתנה אחת מזה ומתנה אחת מזה, שכולן נשפכין ליסוד? תלמוד לומר: ואת כל דמה ישפך, יכול נתן ארבע מתנות מכוס אחד יהו כולן נשפכין ליסוד, תלמוד לומר: ואת דמו, הא כיצד? הוא נשפך ליסוד, והן נשפכין לאמה
לד:	◇	!																									מנין לחטאת שקיבל דמה בארבעה כוסות ונתן ד' מתנות מכוס אחד, שכולן נשפכין ליסוד? תלמוד לומר: ואת כל דמה ישפך.
לד:		♣																									והכתיב: ואת דמו ישפך
לד:		!																									ההוא למעוטי שירים שבצואר בהמה.
לד:	<	■																									קיבל הכשר ונתן לפסול כו'.
לד:	◇	■																									וצריכא, דאי אשמעינן פסול, הוה אמינא מאי פסול? טמא, דחוי לעבודת ציבור, אבל שמאל לא ואי אשמעינן שמאל, דאית ליה הכשרא ביום הכיפורים, אבל כלי חול לא ואי אשמעינן כלי חול, משום דחזו לקדושינהו, אבל הנך אימא לא, צריכא.
לד:	◇	♣																									וליהוי ליה דחוי
לד:	◇	!																									רבינא לרב אשי, הכי אמר רב ירמיה מדיפתי משמיה דרבא:
לד:	◇	!																									דתניא, חנן המצרי אפי' דם בכוס, מביא חבירו ומוזוג לו.
לד:	◇	!																									כל שבידו לא הוי דחוי.
לד:		■																									כוותיה דרב אשי מסתברא, מאן שמעת ליה דאית ליה דחויין? רבי יהודה
לד:	◇	■	■																								נשפך הדם ימות המשתלח, מת המשתלח ישפך הדם
לד:		■																									כל שבידו לא הוי דחוי
לד:	◇	■	■																								כוס אחד היה ממלא מדם התערובת וזורקו זריקה אחת כנגד היסוד
לד:	◇	■	■																								ש"מ: כל שבידו לא הוי דחוי, ש"מ.
לד:	<	■																									כוס אחד היה ממלא מדם התערובת, שאם ישפך אחד מהם נמצא שהוא מכשירו.
לד:	◇	♣																									והלא לא נתקבל בכלי
לד:		♣																									מנא ידעי?
לד:	◇	♣																									אלא, שמא לא נתקבל בכלי?